

Maranatha Mare

december 2024 / januari 2025

Jaargang 51 No 10

Kom, volg het spoor

Irma Moekestorm

<https://www.knipoog.nu/kom-volg-het-spoor/>

Eerste en laatste

Met mijn verjaardag heel poëtisch op de *eerste* dag van de *laatste* maand doet het denken aan de woorden in het Mattheüs-evangelie over *vele eersten die de laatsten zullen zijn en veel laatsten de eersten*.

Ook al hebben we geen koninklijken en adelstand in dit land en al is democratie een algemeen begrip in de wereld van vandaag, zijn de hiërarchieën van macht en belangrijkheid niet verdwenen. We hebben alleen maar andere ideeën over wie macht heeft en wie belangrijk is.

De ommekeer van de hiërarchische orde die we horen in de Mattheüs-tekst geeft een ander perspectief. Eersten en laatsten, laatsten en eersten - niet belangrijk, want er is een gelijkmaker, God, voor wie *allen* tegelijk heel erg belangrijk én heel erg klein en nietig zijn.

Met dit soort perspectief op eerste en laatste, belangrijk en onbelangrijk, hoef je je niet uitgeleverd te voelen aan de hiërarchieën van deze wereld en je toegekende plaats daarin. Je kunt weten: er is een andere manier van denken en doen. Er zijn andere mogelijkheden. Kijk ervoor uit. Neem de gelegenheden aan.

Je hoeft jezelf niet te meten aan en te vergelijken met wie en wat als "belangrijk" geacht worden in deze wereld. Want je weet: dit is allemaal heel erg relatief. Dan heb je het rustige zelfvertrouwen om gewoon jezelf te zijn, met je God-gegeven gaven. Dan heb je het vertrouwen dat God je de beste weg zal tonen en dat jij die weg zult zien en nemen.

Aan het einde van een kerkelijk jaar, een kalenderjaar en een levensjaar kijken we terug op wat was en vooruit naar het nieuwe dat komt. We kijken terug met dankbaarheid voor de vele zegeningen en met verdriet om de verliezen die er ook wel eens waren. Ergens tussen zegen en verlies is het evenwicht van het leven te vinden.

Kijken we dan ook naar eersten en laatsten, laatsten en eersten, en vinden daar het evenwicht van het leven. Want de hiërarchieën van macht en belangrijkheid hebben het niet voor het zeggen.

Wij kunnen met lieddichter Willem Barnard (geb. 1920) zingen:

*De eersten zijn de laatsten,
wie nakomt gaat voorop,
zij moeten zich niet haasten,
die leven van de hoop.*

*Zo hoog zijn Gods gedachten,
zij gaan de tijden door,*

*wie voor was blijft ten achter,
wie achterbleef gaat voor.*

*De eersten zijn de laatsten,
wie nakomt gaat voorop.
Kiest dan de goede plaatsen
en geeft uw hart aan God.*

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

Wij kijken terug op een jaar van viering en verdriet, zoals het in de leven vaak gaat:

- wij vierden een mijlpaal 100ste verjaardag van Catrien in februari en namen afscheid van Catrien in juni
- wij vierden in augustus de 30ste jubileum van Yolanda in onze gemeente
- wij mogen meelopen/helpen/bidden op de reis van George Mijné en zijn trouwe vrouw en mantelzorger Peggy, met aanmoediging en bezoek van dochters Yvette en Janine
- wij mogen voor Marjan van Zee bidden en bezoekjes brengen en ook weer in de kerk verwelkomen
- wij zijn dankbaar dat Loes Dibb weer hersteld is van haar knie vervanging operatie en dat zij weer kan rijden
- wij blijven bidden en meeleven en bezoekjes brengen bij beide Richard en Linda Steinmann die allebei hun eigen uitdagingen hebben en elkaar ondersteunen
- wij waren blij om Janny van den Eijkel in augustus in de kerk te verwelkomen en blijven met haar meeleven
- wij zijn dankbaar dat Hilda Herholdt hersteld is van haar schouder operatie en blijven voor haar bidden en bemoedigen voor haar fysieke herstel en voortzetting van haar rouw proces
- wij mochten op 24 november getuigen zijn van de doop van Henry Miotto, achterkleinkind van Martine Letterie, kleinkind van Belinda Letterie, zoon van Massimo Miotto en Julia Harding
- wij kregen bericht dat Prof. Andries van Aarde, gewaardeerde collega en vriend en mentor van Yolanda en Tanya, en ook een bekende van de gemeente, op 25 november is overleden; wij dragen al zijn dierbaren op in gebed
- wij leven mee met de ouders in de gemeente, van wie de kinderen in Assen of Amsterdam of Kaapstad of Engeland of waar dan ook wonen – fijn dat ze een leven kunnen maken ergens anders, er is een gemis maar heerlijk als er gelegenheid is voor een bezoek

- wij denken aan lidmaten die een broer of zus hebben die in Edmonton of Maastricht of waar dan ook wonen, er is een gemis maar heerlijk als er gelegenheid is voor een bezoek

Recept voor een bijzonder kerstdiner

(een warm kerstverhaal dat zich gedeeltelijk afspeelt in de hongerwinter van 1944)

We moeten even opwarmen, mijn kleindochter en ik.

Moe maar voldaan ploffen we neer bij de haard met een beker warme chocolademelk. We hebben zojuist een stevige wandeling gemaakt. Het was ijzig koud buiten, maar toch wilden we deze kans benutten. Zo vaak gebeurt het niet dat er zo'n pak sneeuw valt.

'Oma,' hoor ik het stemmetje van mijn kleindochter, 'u houdt toch ook heel veel van sneeuw?'

Ik kijk uit het raam en zie dat uit de loodgrijze lucht nog steeds sneeuwvlokken dwarrelen. Ik zuig het beeld in me op: De straat is vol leven. De lantarenpalen zijn nog net niet aangesprongen en het lijkt wel of de sneeuw alle kinderen voor het donker nog de straat op jaagt. Mensen haasten zich naar de winkels voor de laatste boodschappen voor hun luxe kerstdiners. Zij lijken het veel te druk te hebben om de sneeuw op te merken.

'Ja, meisje', bevestig ik, 'oma houdt heel veel van sneeuw en vooral met Kerst. Dan moet ik altijd denken aan mijn allereerste, witte Kerst...'

'Maartje, Maartje!' De stem van mijn jongere zusje maakt me wakker. Geërgerd trek ik de warme dekens over mijn oren, totdat het tot me doordringt hoe opgewekt ze klinkt. Ik weet het al weer, het is Kerst. Maar Geertje roept heel enthousiast: 'Er is sneeuw gevallen!' Dat laat ik me geen tweede keer zeggen; voor sneeuw spring ik meteen mijn bed uit. Geertje heeft gelijk, het is prachtig buiten. Geertje is al aangekleed en ik hijs me ook snel in mijn warme kleren.

Onze wangen zijn roodgekleurd en onze handen tintelen als we klaar zijn met het bouwen van een reusachtige sneeuwpop.

Moeder heeft speciaal voor het kerstmenu wat winterpeen achter de hand gehouden. Nu komt ze ons er eentje brengen.

'Zo'n mooie sneeuwpop verdient een mooie neus,' lacht ze vrolijk.

Het is al vier jaar lang oorlog en er is niet veel eten meer. Zelfs op onze boerderij wordt het voedsel nu schaars. Er komen steeds vaker mensen van heinden en ver om bij ons eten te halen.

Vader en moeder proberen zoveel mogelijk de helpende hand te bieden, want zij vinden dat we moeten delen van onze rijkdom. Dat vind ik wel een beetje

vreemd, we zijn immers helemaal niet rijk. Toch snap ik best dat we elkaar nu moeten helpen. Daarom twijfel ik nog wat over die peen. Maar mama knikt me toe, ze begrijpt wel waarom ik twijfel, maar het mag echt. Eén winterpeen voor de sneeuwpop. Omdat het feest is vandaag.

Met z'n vieren genieten we van ons kerstdiner: hutspot met een klein stukje spek. Ik kan me niet herinneren dat iets me ooit zo goed heeft gemaakt. Na het eten loop ik naar het raam en schuif voorzichtig een klein stukje van het verduisteringsgordijn opzij. Ik wil nog even een glimp van onze sneeuwpop opvangen. Ik zie zijn vage silhouet in het maanlicht en ik voel me warm worden van trots.

Als Geertje en ik de volgende dag verwoede pogingen doen om het erf sneeuwvrij te krijgen, zien we twee mensen naderen. Moeder heeft hen ook al gezien en komt naar buiten. Ze nodigt hen uit in onze warme keuken. Het zijn een vader en zijn zoontje. Met open mond luisteren we naar hun verhaal. Ze komen uit het Westen en zijn al dagen onderweg op zoek naar eten voor hun gezin. Er is in de grote steden bijna niets meer te krijgen, vertellen ze. Moeder maakt de logeerkamer in orde. De twee gasten blijven vannacht slapen; vooral zoon Kees is te uitgeput om de lange tocht naar huis meteen weer te hervatten.

Die tweede kerstavond eten we weer hutspot, nu met z'n zessen. De gasten vallen op het kerstmaal aan en verzuchten: 'Dit is echt het allerbeste kerstdiner wat we ooit hebben gegeten'.

Na een goede nachtrust en met een gevulde maag, vertrekken de twee. Thuis wachten een vrouw en nog drie kinderen op hen. Ze krijgen eten mee voor thuis. Het is niet genoeg, beseft vader, maar er is niet meer. Ik loop een klein stukje met hen op. Dan ziet Kees de sneeuwpop. Hij is er verrukt van. 'Heb jij die gemaakt?' vraagt hij, 'hij is prachtig, ik heb nog nooit zo'n mooie gezien.'

Ik knik trots. Dan nemen we afscheid van elkaar.

Verdrietig kijk ik hen na, wat heb ik met hen te doen. Pas als ik hen bijna niet meer kan zien, draai ik me om. Ik kijk recht in het gezicht van de sneeuwpop. Wat staart hij mij opeens verwijtend aan. Gemeen bijna. Zijn zwarte kraalooigjes loensen en zijn steentjesmond trekt een scheve grijns. Maar dat hij zo boosaardig kijkt, komt vooral door zijn neus, weet ik ineens: de grote, knaloranje peen.

In een flits trek ik de peen uit de sneeuwpop en begin te rennen. Ik ren zo hard ik kan en roep hard: 'Kees, wacht!'

Als ik hen eindelijk ingehaald heb, duw ik Kees de peen in zijn hand en ren

zonder wat te zeggen terug naar huis, naar de sneeuwpop. Hij ziet er raar uit met dat gapende, zwarte gat in zijn gezicht. Raar, maar hij kijkt niet meer gemeen of verwijtend.

Als Geertje hoort wat er aan de hand is, moeten we heel hard lachen om die rare sneeuwman, zo hard dat er tranen over onze wangen biggelen.

Mijn kleindochter slaakt een diepe zucht.

Ik glimlach om de herinnering. En vader en moeder? Ach, wat waren ze trots op ons. En wat ben ik trots op hen, nog steeds. Niet geld en bezit waren hun rijkdom, maar gastvrijheid en vriendelijkheid. Ze deelden er royaal van uit.

Maar dat zal ik haar later wel vertellen, mijn kleindochter van vijf.

Ik sta op. 'Ik ga naar de keuken. Vanavond komen immers jouw papa en mama eten. En ook tante Geertje.'

Voor de ingrediënten van mijn kerstrecept hoef ik gelukkig niet naar de drukke winkels om boodschappen te doen of uren in de keuken te staan, denk ik, terwijl ik de aardappelen schil. Daardoor heb ik mijn dag aan veel waardevoller zaken kunnen besteden. Toch staat mijn gasten vanavond een bijzonder kerstdiner te wachten. Een diner naar een zeventig jaar oud recept. Ik heb er geen receptenboek voor nodig, ik ken het uit mijn hoofd. Het staat voor altijd in mijn geheugen gegrift.

Ik pink een traantje weg. Dat heb je, met uien...

Irma Moekestorm

<https://www.knipoog.nu/recept-voor-een-bijzonder-kerstdiner/>

Nieuwjaarsvoornemens en de frisse blik van mindfulness

Nieuwjaarsvoornemens en optimisme in de lucht

Op 1 januari is er een luikje dat opengaat. Collectief zeggen we: het kan *wel* anders. Doelen worden geformuleerd, plannen gemaakt. Of er iets van terecht komt? Waarschijnlijk niet. Maar met z'n allen laten we het pessimisme even los om te denken... *stel je voor*. Er hangt een optimisme in de lucht. Waarom is een nieuw begin toch zo optimistisch? Is dat omdat er de mogelijkheid is dat het *goed zal gaan*?

Je expertise loslaten

Wat voor een frisse start nodig is, is het oude (bewezen?) los te laten en je te openen voor nieuwe mogelijkheden. Wat je eigenlijk loslaat is *expertise*. 'Weet ik al'. 'Been there, done that (didn't work)'. We zitten vaak zo vast in onze ideeën of meningen over 'dit is goed en dat niet'. Of: 'zo moet het er uit gaan zien'.

Als je leven lekker loopt, kun je wel eens denken: ik weet hoe het moet. Als het leven een puin hoop is denk je: ik weet *niet* hoe het moet of ik weet hoe het *niet* moet. In beiden gevallen denk je dat je expert bent (of dan nou wenselijk is of niet). En sta je niet open voor nieuwe mogelijkheden.

Je mening over hoe 't moet zijn

Stel je eens voor dat je je mening over je partner, je kind, collega, los kunt laten. Dat je niet verwacht hoe ze zijn: zoals jij wilt, zoals ze vorige week of twee jaar terug waren. Dat je 't open laat. Als je geen verwachting hebt van gewenst gedrag, lost het idee van geslaagd/gefaald op. Zonder oordeel kun je zien hoe hij of zij écht is, in dit moment.

Stel je eens voor, dat je zo'n houding naar jezelf kunt cultiveren?

Geen mening over hoe het moet zijn: frisse blik

Dat is wat in mindfulness een frisse blik genoemd wordt. Of, beginners mind. Het is een houding waarin je elk moment benadert als zijnde helemaal nieuw en uniek. Vol mogelijkheden. Het kan alle kanten op. Jij weet niet welke het gaat worden. Controle heb je niet, je kunt alleen verwonderd aanschouwen wat zich ontvouwd. Je ontvangt. Want met zo'n houding gaat er niet om wat jij brengt, maar wat het moment biedt. Het onverwachtse, het onvoorstelbare. Een frisse blik is niet, zoals een nieuwjaar voornemen, gericht op een bepaalde uitkomst. Het is daarmee misschien minder optimistische, alles kan – dus ook wat je niet wilt – maar het is wel veel *opener*.

Van moment tot moment

Dit kun je alleen *in dit moment* doen. Een verwachting van een bepaalde uitkomst, trekt je direct uit dit moment, naar de toekomst.

Hoe kun je met een frisse blik aanwezig te zijn in dit moment? Eenvoudig:

1. aanwezig zijn
2. in dit moment

Frisse blik als levenshouding

Met mindfulness en meditatie oefenen je die vaardigheid. Steeds weer wakker te worden uit een gedachtestroom. Steeds weer terug te keren naar dit moment. Als je hier aanwezig kunt zijn, laat je de toekomst even voor wat het is.

De optimistische geest van 1 januari is een voorproefje, een monstertje van wat een continue houding van frisse blik je kan brengen. Aandacht voor wat er nu is, en ruimte voor wat er allemaal nog gaat gebeuren.

En nu jij

Op welk gebied zou jij je expertise willen loslaten? Om je open te stellen voor wat er is, in plaats van hoe het zou moeten zijn. Waar wil jij Frisse blik betrachten? In je werk? In je relatie met je kinderen, je partner of collega's?

Heleen Timmerman

<https://heleentimmerman.nl/nieuwjaarsvoornemens-en-de-frisse-blik-van-mindfulness/>

Dienstrooster december 2024			
	zondag 1 dec Eeuwigheidszondag 1ste Advent	zondag 8 dec 2de Advent	zondag 15 dec 3de Advent
1	Emmy Reinten	Rosalinda Visser	Eddie de Jong
Bloemen	Emmy Reinten	Peggy Mijné	Joke de Jong
Trakteren	Yolanda Dreyer		
Koffie	Priscilla Ndlovu		
	zondag 22 dec 4de Advent	woensdag 25 dec Kerstfeest	
1	Frouk Smal	Ferry van der Kuil	
Bloemen	Frouk Smal	Ellen van der Kuil	

Dienstrooster januari 2025			
	zondag 12 januari	zondag 19 januari	zondag 26 januari
1	Eddie de Jong	Ferry van der Kuil	Hilda Herholdt
Bloemen	Joke de Jong	Ellen van der Kuil	Peggy Mijne
Trakteren			
Koffie	Priscilla Ndlovu		

Agenda december 2024

zondag 1 december Eeuwigheidszondag 1 ^{ste} Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken Kerst pakketten inpakken
dinsdag 3 december	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 8 december 2 ^{de} Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 10 december	9:00-13:00	Kerkkantoor - thuiswerken
zondag 15 december 3 ^{de} Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 17 december	9:00-13:00	Kerkkantoor - thuiswerken
zondag 22 december 4 ^{de} Advent	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 24 december	9:00-13:00	Kerkkantoor - thuiswerken
woensdag 25 december Kerstfeest	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer

Agenda januari 2025

zondag 12 januari	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 14 januari	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 19 januari	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 21 januari	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 16 januari	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 28 januari	9:00-13:00	Kerkkantoor

Verjaardagen december 2024 / januari 2025		
zondag 1 dec	Yolanda Dreyer	082 893 2104
dinsdag 10 dec	Braydon Groenewald	
woensdag 11 dec	Paul Reinten	083 377 7277
zondag 22 dec	co van Lint	082 464 5250
woensdag 25 dec	Pieter Kruger	
zondag 29 dec	Ernest de Jong	082 455 1803
donderdag 2 jan	Ferry van der Kuil	082 336 1035
zondag 5 jan	Martine Letterie	079 987 3919
woensdag 8 jan	Wikus Kruger	082 336 9603
donderdag 9 jan	Janny van den Eijkel	072 197 0077
maandag 20 jan	Ellzey Groenewald	
donderdag 23 jan	Peggy Mijne	076 142 1665
vrijdag 31 jan	Johan van Staden	082 928 5874

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneveg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 09h00 – 13h00	Joke de Jong 072 443 3535 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 082 336 1035 Ferdi@estruct.co.za
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@protonmail.com